

(Kort bemærkning).

Tommy Dinesen (SF):

Det, jeg prøvede at sige, var, at der i hvert fald er en linie i det, vi foretager os. Det er rigtigt, at for ikke så lang tid siden – det er også omtalt i dag – stemte Fremskridtspartiet for et af SF's forslag. Det kan vi ikke forhindre dem i, og det har vi heller ikke tænkt os at gøre. Men når hr. Svend Heiselberg nu klandrer os lidt, må jeg sige, at vores linie er klar, hvad hr. Svend Heiselbergs ikke har været. Det har været noget med imod faste forbindelser og for faste forbindelser og en gang imellem noget med en folkeafstemning, til der dagen efter ikke skal være nogen folkeafstemning, så jeg synes nok, at Venstre har nogle forklaringsproblemer, som vi i hvert fald ikke har.

Larsen-Ledet (RV):

Det Radikale Venstre siger nej til L 62.

Arne Melchior (CD):

Der har altid været visse masochistiske træk ved Fremskridtspartiet, når de med draget sværd går i ledning for at opnå det umulige, og det er da heldigvis også umuligt i dag, eftersom det ikke er lykkedes at bygge bro mellem Fremskridtspartiet og SF om dette forslag, som hr. Tommy Dinesen kaldte et slag i luften, hvilket ganske dækker min opfattelse.

Jeg vil ikke undlade at benytte lejligheden til at udtale min respekt for den side af hr. Dohrmann, som jeg også kender, den pragmatiske side. Det ville være godt for ham og hans parti, hvis han viste den frem oftere, og jeg vil godt minde hr. Dohrmann om, at når han har gjort det, er det som regel gået ham og hans parti godt.

Ministeren sagde, at forslaget ikke bør nyde fremme. CD er ganske enig heri. Den faste forbindelse bør nyde fremme. Frem, sømand, frem!

Dohrmann (FP):

Må jeg som forslagsstiller udtrykke min hjerteligste tak til ordføreren og naturligvis også til ministeren, fordi de bevægede sig herop for, for de flestes vedkommende, at tage afstand fra forslaget. Takken gælder naturligvis først og fremmest SF's ordfører, hr. Tommy Dinesen, som gav tilslutning.

Jeg vil da godt sige, at når vi har fattet os i korthed, sådan som vi har gjort vedrørende dette forslag, er det ganske enkelt, fordi vi gerne havde set, at det kunne have samlet et flertal her i Folketinget. Vi har af den grund med vilje udeladt en hel masse mere partimæssige synspunkter for ikke at støde nogen fra os, og derfor undrer det mig naturligvis meget, at hr. Larsen-Ledet som ordfører for Det Radikale Venstre kan sige så bastant nej til forslaget.

Ingen skal være i tvivl om, at vi anser den indgåede aftale for at være mindre klog, som det fremgik af den forrige debat, men det er da i øvrigt rigtigt, at havde vi vidst, på det tidspunkt vi fremsatte forslaget, at vi skulle debattere ministerens redegørelse samtidig med vores lovforslag, kan det da godt være, at det ikke var blevet fremsat. Det er vi imidlertid uden indflydelse på.

Men hvorom alting er, så skal dette betragtes som et helhjertet forsøg på at få den trufne aftale ophævet, hvilket nok desværre ikke lykkes.

Jeg kan ikke undlade at gøre den bemærkning til hr. Svend Heiselberg, at vi tidligere har set, hvordan man i Venstres folketingsgruppe – jeg henviser til den tidligere beslutning om en fast forbindelse over Storebælt – hvis man får lidt tid til at lade den sunde fornuft sive ind, har ændret mening. Det var vel rent faktisk det, der skete, da Venstre og Socialdemokratiet i sin tid dannede regering sammen. Noget af det første, man besluttede, var jo at udskyde den beslutning, der lå på daværende tidspunkt om en fast forbindelse over Storebælt.

Så synes jeg i øvrigt, at den bemærkning også skal med, at man ikke skal bebrejde f.eks. SF, at de giver tilslutning til et forslag fra Fremskridtspartiet. Den løsning, der er vedtaget her vedrørende den faste forbindelse over Storebælt, er så uigennemtænkt og så dyr og vil have så stor indflydelse på hele samfundøkonomien, at uanset hvilket parti man er valgt for, er det simpelt hen, hvis man er et normalt tænken- de folketingsmedlem, ens opgave at gøre, hvad man kan for at få dette stoppet. Derfor skal man absolut ikke klandre dem, der støtter det foreliggende forslag.

Men o.k., dette forslag vil vi selvfølgelig arbejde for kommer frem til en tredjebehandling, hvor det sandsynligvis vil blive stemt ned, det tyder alt jo på. Men så skal det også være sådan, at det direkte fremgår af såvel Folketingets